
shRRigAlagItA

शृंगलगीत

Document Information

Text title : shRRigAlagItA

File name : shRRigAlagItA.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Description-comments : adhyAya 180/178

Source : Mahabharata, Shantiparva, Mokshadharmaparva, shRigAla-kashyapa saMvAda

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 28, 2021

sanskritdocuments.org

शृगालगीता

भीष्मोऽयुधिष्ठिरम्प्रति धतरनिपेधपूर्वकं प्रज्ञायाः
सुभसाधनतायां प्रमाणातया सुगालकाश्यपसंवादानुवादः ॥ १ ॥

युधिष्ठिर उवाच । ०

बान्धवाः कर्म वित्तं वा प्रज्ञा वेद पितामह ।
नरस्य का प्रतिष्ठा स्यादेतत्पृष्टो वदस्व मे ॥ १ ॥

भीष्म उवाच । २

प्रज्ञा प्रतिष्ठा भूतानां प्रज्ञा लाभः परो मतः ।
प्रज्ञा निःश्रेयसी लोके प्रज्ञा स्वर्गो मतः सताम् ॥ २ ॥

प्रज्ञाया प्रापितार्थो हि बलिरैश्वर्यसङ्घये ।
प्रह्लादो नमुचिर्मङ्गिस्तस्याः किं विद्यते परम् ॥ ३ ॥

अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ।
धन्द्रकाश्यपसंवाहं तन्निबोध युधिष्ठिर ॥ ४ ॥

वैश्यः कश्चिदृषिसुतं काश्यपं संशितप्रतम् ।
रथेन पातयामास श्रीमान्दृमस्तापस्विनम् ॥ ५ ॥

आर्तः स पतितः कुद्गस्त्यङ्गत्वाऽऽत्मानमथाब्रवीत् ।
मरिष्याम्यधनस्येह जिवितार्थो न विद्यते ॥ ६ ॥

तथा मुमूर्षुमासीनमकूजन्तमचेतसम् ।
धन्द्रः सुगालरूपेण बभाषे क्षुब्धमानसम् ॥ ७ ॥

मनुष्योनिमिच्छन्ति सर्वभूतानि सर्वशः ।
मनुष्यत्वे य विप्रत्वं सर्वं अवाप्तिनन्दति ॥ ८ ॥

मनुष्यो ब्राह्मणश्चासि श्रोत्रियश्चासि काश्यप ।
सुदुर्लभमवाप्यैतन्न द्रोषान्मर्तुमर्हसि ॥ ९ ॥

सर्वे लाभाः साभिमाना इति सत्यवती श्रुतिः ।
 सन्तोषणीयद्रूपोऽसि लोभाद्यदभिमान्यसे ॥ १० ॥
 अहो सिद्धार्थता तेषां येषां सन्तीह पाणयः ।
 [अतीव स्पृहये तेषां येषां सन्तीह पाणयः ॥] ११ ॥
 पाणिमदृष्यः स्मृडाऽस्माकं यथा तव धनस्य वै ।
 न पाणिवाभाद्यधिको लाभः कश्चन विद्यते ॥ १२ ॥
 अपाणित्वाद्दयं ब्रह्मन्कण्टकं नोद्धरामहे ।
 जन्तूनृश्यावयान्द्रुगे दशतो न कषाम वा ॥ १३ ॥
 अथ येषां पुनः पाणी देवदत्तौ दशाङ्गुली ।
 उद्धरन्ति कृमीन्द्वाद्दशतो निकषन्ति य ॥ १४ ॥
 वर्षाहिमातपानां य पश्चिन्नाणानि कुर्वते ।
 येलमन्नं सुष्पं शय्यां निवातं योपभुञ्जते ॥ १५ ॥
 अधिष्ठाय य गां लोके भुञ्जते वाडयन्ति य ।
 उपायैर्बहुभिश्चैव वश्यानात्मनि कुर्वते ॥ १६ ॥
 ये भल्वजिह्वाः कुपाणा अल्पप्राणा अपाणयः ।
 सडन्ते तानि दृग्भानि दृष्ट्या त्वं न तथा मुने ॥ १७ ॥
 दृष्ट्या त्वं न शृंगालो वै न कृमिर्न य भूषकः ।
 न सर्पो न य मण्डूको न यान्यः पापयोनिजः ॥ १८ ॥
 अेतावताऽपि लाभेन तोष्टुमर्हसि काश्यप ।
 किं पुनर्योऽसि सत्वानां सर्वेषां ब्राह्मणोत्तमः ॥ १९ ॥
 एमे मां कृमयोऽदन्ति येषामुद्धरणाय वै ।
 नास्ति शक्तिरपाणित्वात्पश्यावस्थामिमां मम ॥ २० ॥
 अकार्यमिति यैवेमं नात्मानं सन्त्यजाम्यहम् ।
 नातः पापीयसीं योनिं पतेयमपरामिति ॥ २१ ॥
 मध्ये वै पापयोनीनां सृगालीयामहं गतः ।
 पापीयस्यो बहुतरा एतोऽन्याः पापयोनयः ॥ २२ ॥
 जात्यैवैके सुप्तितराः सन्त्यन्ये भृशदुःभिताः ।
 नैकान्तं सुभमेवेह क्वचित्पश्यामि कस्यचित् ॥ २३ ॥

मनुष्या ङ्याढ्यतां प्राप्य राज्यमिच्छन्त्यनन्तरम् ।
राज्याद्देवत्वमिच्छन्ति देवत्वादिन्द्रतामपि ॥ २४ ॥
भवेस्त्वं यद्यपि त्वाढ्यो न राजा न य दैवतम् ।
देवत्वं प्राप्य येन्द्रत्वं नैव तुष्येस्तथा सति ॥ २५ ॥
न तृप्तिः प्रियलाभेऽस्ति तृष्णा नाद्भिः प्रशाम्यति ।
सम्प्रज्वलति सा भूयः समिद्भिरिव पावकः ॥ २६ ॥
अस्त्येव त्वयि शोकोऽपि उर्ध्वश्चापि तथा त्वयि ।
सुभङ्गुः तथा योभे तत्र का परिदेवना ॥ २७ ॥
परिच्छिद्यैव कामानां सर्वेषां यैव कर्मणाम् ।
मूलं बुद्धीन्द्रियग्रामं शकुन्तानिव पञ्जरे ॥ २८ ॥
न द्वितीयस्य शिरसश्छेदनं विद्यते क्वचित् ।
न य पाण्डोस्तृतीयस्य यत्रास्ति न ततो भयम् ॥ २९ ॥
न भ्रुवप्यरसज्ञस्य कामः क्वचन जायते ।
संस्पर्शाद्दर्शनाद्वापि श्रवणाद्वापि जायते ॥ ३० ॥
न त्वं स्मरसि वारुण्या लट्वाकानां य पक्षिणाम् ।
ताभ्यां याभ्यधिको भक्ष्यो न कश्चिद्विद्यते क्वचित् ॥ ३१ ॥
यानि यान्यानि भूतेषु भक्ष्यभोज्यानि काश्यप ।
येषामभुक्तपूर्वाणि तेषामस्मृतिरेव ते ॥ ३२ ॥
अप्राशनमसंस्पर्शमसन्दर्शनमेव य ।
पुरुषस्यैष नियमो मन्ये श्रेयो न संशयः ॥ ३३ ॥
पाणिमन्तो बलवन्तो धनवन्तो न संशयः ।
मनुष्या मानुषैरेव दासत्वमुपपादिताः ॥ ३४ ॥
वधबन्धपरिकलेशैः क्लिश्यन्ते य पुनः पुनः ।
ते भ्रुवपि रमन्ते य मोहन्ते य उसन्ति य ॥ ३५ ॥
अपरे बाहुबलिनः कृतविद्या मनस्विनः ।
जुगुप्सितां य कृपाणां पापवृत्तिमुपासते ॥ ३६ ॥
उत्सङ्गन्ते य ते वृत्तिमन्यामध्युपसेवितुम् ।

स्वकर्मणा तु नियतं भवितव्यं तु तत्तथा ॥ ३७ ॥
 न पुङ्कसो न यद्दाल आत्मानं त्यक्तुमिच्छति ।
 तथा तुष्टः स्वया योन्या मायां पश्यस्व यादृशीम् ॥ ३८ ॥
 दृष्ट्वा कुशीन्यक्षडताम्ननुष्यानामयाविनः ।
 सुसम्पूर्णाः स्वया योन्या लब्धलाभोऽसि काश्यप ॥ ३९ ॥
 यद्वि ब्राह्मणद्वेष्टस्ते निरातङ्गो निरामयः ।
 अङ्गानि च सम्ग्राहि न च लोकेषु धिक्कृतः ॥ ४० ॥
 न केनचित्प्रवादेन सत्येनैवापलारिणा ।
 धर्मायोत्तिष्ठ विप्रर्षे नात्मानं त्यक्तुमर्हसि ॥ ४१ ॥
 यद्वि ब्रह्मञ्चर्योष्येतच्छ्रद्धासि च मे वयः ।
 वेदोक्तस्यैव धर्मस्य क्वलं मुष्यमवाप्स्यसि ॥ ४२ ॥
 स्वाध्यायमग्निं संस्कारमप्रमत्तोऽनुपालय ।
 सत्यं दमं च दानं च स्पर्धिष्ठा मा च केनचित् ॥ ४३ ॥
 ये केचन स्वध्ययनाः प्राप्ता यजनयाजनम् ।
 कथं ते यानुशोभेयुध्ययिषुर्वाऽप्यशोभनम् ॥ ४४ ॥
 षष्ठ्यन्तस्ते विडाराय सुभं मलदवाप्नुयुः ।
 येऽनुजाताः सुनक्षत्रे सुतिथौ सुमुहूर्तके ।
 यज्ञदानप्रज्ञेयायां यतन्ते शक्तिपूर्वकम् ॥ ४५ ॥
 नक्षत्रेष्वसुरेष्वन्ये दृष्टितथौ दुर्मुहूर्तजाः ।
 सम्पतन्त्यासुरी योनिं यज्ञप्रसववर्जिताः ॥ ४६ ॥
 अलमासं पण्डितको डेतुको वेदनिन्दकः ।
 आन्वीक्षिकीं तर्कविधामनुरक्तो निरर्थिकाम् ॥ ४७ ॥
 डेतुवादान्प्रवदिता वक्ता संसत्सु डेतुमत् ।
 आकोष्टा यातिवक्ता च ब्रह्मवाक्येषु च द्विजान् ॥ ४८ ॥
 नास्तिकः सर्वशङ्की च मूर्खः पण्डितमानिकः ।
 तस्येयं क्वलनिर्वृत्तिः सृगालत्वं मम द्विज ॥ ४९ ॥
 अपि जातु तथा तत्स्यादुदारात्रशतैरपि ।
 यद्वलं मानुषीं योनिं सृगालः प्राप्नुयां पुनः ॥ ५० ॥

सन्तुष्टश्चाप्रमत्तश्च यज्ञदानतपोरतः ।

ज्ञेयं ज्ञाता भवेयं वै वर्ज्यं वर्जयिता तथा ॥ ५१ ॥

भीष्म उवाच । ५२

ततः स मुनिरुत्थाय काश्यपस्तमुवाच उ ।

अहो अतामि कुशलो बुद्धिमांश्चेति विस्मितः ॥ ५२ ॥

समवैक्षत तं विप्रो ज्ञानदीर्घेण यक्षुषा ।

दृदर्श यैनं देवानां देवमिन्द्रं शचीपतिम् ॥ ५३ ॥

ततः सम्पूजयामास काश्यपो हरिवाहनम् ।

अनुज्ञातस्तु तेनाथ प्रविवेश स्वमालयम् ॥ ५४ ॥

एति श्रीमन्महाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि

अष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥

Mahabharata - Shanti Parva - Chapter Footnotes

५ रथेन रथघातेन । वैश्यः कश्चिदृषिं दान्तं एति

८ । पाठः ॥

६ आत्मानं धैर्यं त्यज्वा ॥

७ अकुञ्जन्तं मूर्च्छया निःशब्दम् ॥

८ श्रोत्रियोऽधीतदेवः । द्रोषात् भौट्यात् ॥

१० यत्सन्तोषणीयं त्रुपं त्वं स्वस्याऽभिमन्यसेऽवमन्यसे ॥

१३ न कषाम न नाशयाम् । १२-१७८-१४ निकषन्ति कण्डूयनेन । ।

१६ अधिष्ठायाध्यास्य । गां पृथिवीम् । बलीवर्दादि वा । आत्मनि

आत्मभोगनिमित्तम् ॥

१७ अल्पप्राणा अल्पबलाः ॥

२० अदन्ति दशन्ति ॥

२३ अके देवाद्याः । अन्ये पश्चाद्याः ॥

२५ यद्वि कदाचिद्भवेस्तथापि न तुष्येरिति योजयम् ॥

२८ कामादीनां मूलं बुद्धीन्द्रियग्रामं शकुन्तानिव

शरीरपञ्चरे परिच्छिद्य निरुध्य स्थितस्य भयं नास्तीत्युत्तरेण
सम्बन्धः ॥

३१ वारुण्यया मधस्य लद्वाभ्यपक्षिमासस्य च । कर्मणि
षष्ठ्यौ । त्वं न स्मरसि ब्राह्मणत्वेन तव तद्रसग्रहाभावात् ॥

३२ येषां यान्यभुक्तपूर्वाणि ॥

३८ असन्तुष्टः स्वया वृत्त्या मायां प्रेक्षस्व यादृशीन् । धृति
टडः । य । पाठः ॥

३९ पक्षधतानर्धाङ्गवातादिना नष्टान् । आमयाविनोरोगाकान्तान् ॥

४१ प्रवादेन कलङ्केन । अपडारिणा जाविभ्रंशकरेण ॥

४५ विडाराय यथोचितेन यज्ञादिना विहर्तुम् ॥

४८ पण्डितकः कुत्सितः पण्डितः हेतुमदेव वक्ता न श्रुतिमत्
। आङ्गोष्टापरुषवाङ् ॥

४९ सर्वशङ्की स्वर्गादृष्टादिसद्भावेऽपि शङ्कवान् ॥

५४ उरिवाडनमिन्द्रम् ॥

shAntiparva (12), adhyAya 178 (adhyAya number defers in the scanned file.)

<https://archive.org/details/in.ernet.dli.2015.345584>

shRRigAlagItA

pdf was typeset on August 28, 2021

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

